

Patrik k nemu pristúpil a krátko stlačil modré tlačidlo. Z okrúhleho otvoru mu do ruky padali kocky ľadu. Vrátil sa s nimi do izby.

Luk ešte vždy chrápal. Teraz sa však musí zobudiť. Patrik mu jednoducho nasype kocky ľadu za golier trička. Najprv sa nedialo nič. Potom Luk vyletel do výšky a udieral okolo seba.

„Ľadové medvede! Útočia ľadové medvede!“ ospalo vykrikoval.

„Hlúposť!“ Patrik sa hodil na svoju posteľ a rozprával, čo sa mu stalo.

„To sa ti snívalo,“ zafučal Luk. „To nie je dôvod na to, aby si mi spôsobil šok chladom.“

„Bea sa to musí rozhodne dozvedieť!“ povedal Patrik.

Vtom niekto zaklopal na dvere. Patrik otvoril a vonku stála Bea.

„Nepišťal tu pred chvíľou Luk? Oslavujete niečo? Aj ja chcem byť pri tom!“

Popri Patrikovi sa prepchala do izby. „Mimochodom, som hladná. Máte niečo na jedenie?“

Luk ukázal na svoju tašku. „Musí v nej byť ešte balíček lieskovcov.“

Bea sa nadšene vrhla na oriešky. Patrik ešte raz porozprával o sove so zlatou maskou.

„Prečo si vlastne zamykáš balkónové dvere?“ opýtal sa Beáty.

„Mám ich odomknuté,“ odvetila Bea prežúvajúc.

„Nemáš. A klimatizáciu si nastavila na dobu ľadovú.“

„Vôbec som ju nezapínala.“ Bea potriasla hlavou. „Patrik, čo to hovoríš za hlúposti?“

„Halucinácie z horúčavy,“ skonštatoval Luk. „Spojené so zlými snami.“

„Nie!“ prudko protestoval Patrik. „To nebol zlý sen.“

„Som sýta a chcem ísť naspäť do postele,“ vyhlásila Bea.

„A ja som našťvaný, pretože mi neveríte,“ vrčal Patrik.

„Upokoj sa!“ Bea mu položila ruku na plece. „Tá horúčava tu dáva aj mne zabrať. Pritom mám inokedy predsa jasnú hlavu.“

Patrik na ňu vystrúhal grimasu a hodil sa na posteľ.